

Beli slon.

Siamska pripovedka.

Bilo je to v pradavnih časih, ko so še ljudje srečno živeli. V deželi Siam, ki leži tam daleč za devetimi vodami v južni Aziji, se je nahajala gora, ki je obstojala iz samih rdečih in modrih dragih kamnov, kateri so bili pomešani z demanti. V tej gori je živel najvišji bog starih Siamcev. Kadar se je ujezil, se je potresla zemlja. Nekega dne se je tako strašno razjezil nad rodbino hudobnega delavca, da je pri potresu zemlja požrla delavčevo kočo in gozd, ki je rasel za njo.

Zgodilo se je to ravno v tistem času, ko so se Siamci med seboj prepirali, pretepali in morili. Ni bilo reda v deželi, vsak je uganjal kar je hotel, a na bogove so vsi pozabili.

A najvišji hudobni bog ni spal. Najprvo je začel treskati s svojo strelo med ljudi, da jih je opomnil, da stari bogovi še niso izumrli. Toda ljudje so bili že tako zakrknjeni, da niso hoteli verjeti božjemu svarilu, pobijali so se še nadalje med seboj.

Tedaj je živel v deželi star čarovnik, ki mu je bilo ime Pra Visan Bogana Hut. Bil je zelo dobrodušen starec in tak učenjak, da takega še nikoli ni bilo na svetu. Kadar je razmišljal, in to se je zgodilo pogosto, je postala njegova dolga brada čisto bela, kadar se je ujezil, je bila zelena kot kača in kadar se je smejal, je postala rdeča kot ogenj.

Ko je Pra Visan Bogana Hut videl, da v deželi ni reda, je razglasil vsem ljudem, da se bo v zemljo pogreznila vsa siamska dežela, ako ne bodo prepiri prenehali. Ko je to povedal, je odšel v džunglo, sam, brez orožja, spremljan le od svojega domačega leoparda, ki mu je povsod zvesto sledil kot pes.

Pra Visan je imel čudovit dar: vse divje zveri so ga ubogale. Bal se ni niti krvoločnih tigrov, niti strupenih kač, kajti znal jih je obajati s piskanjem na svojo čudotvorno piščal. Ko je Pra Visan prišel v džunglo, so mu živali prihitele nasproti in so se zbrale okrog njega. Tiger je legel poleg bivola, kača pa se je zvila v svitek ter ležala pred njim.

Pra Visan Bogana Hut je ostal tri dni in tri noči v džungli. Ko se je vrnil med ljudi, so ti prenehali s prepiranjem, tako velika je bila njegova moč. Zbral je ves siamski narod na gori iz dragih kamnov ter stopil na vrh, spremljan od svojega leoparda. Visoko proti nebu je dvignil roke, in tedaj je začel narod moliti. Bog pa je skozi usta Pra Visana razodel narodu, da si mora izbrati kralja, in sicer onega, ki bo našel belega slona.

V Siamu je na tisoče slonov, toda vsi so sivorjavi. Tedaj so bili vsi ljudje prepričani, da je nemogoče najti belega slona. A vendar je na povelje boga odšlo trideset najstarejših plemičev v džunglo, da

bi poiskali belega slona ter ga pripeljali v mesto. Eni so šli na lov s psi, drugi z udomačenimi sloni, tretji pa z opicami. Samo starec Nikon Prama Git je vzel seboj svojega mladega nečaka. Ime mu je bilo Mome-Čau Laksna Lert. Bil je zelo pameten in spreten deček in je vzel seboj majhno opico, ki se je imenovala Nunu. Ta dva sta vedela za steze, po katerih prej nihče še ni hodil, in poznala sta navade vseh divjih živali v džungli. Razen tega sta bila dobra prijatelja drugih opic.

Sredi gozda je prišla velika opica k Nunu. Pripovedovala ji je novice iz gozda, a ko ji je Mome-Čau Laksna Lert povedal, zakaj sta prišla v džunglo, se je začela stara opica na ves glas krohotati. Prebrisan deček je takoj vedel, zakaj se smeji, gotovo je bila videla belega slona.

Na njegovo vprašanje pa opica ni ničesar odgovorila, temveč ga je prišla za roko in ga z Nunu vedla naprej v šumo. Splezali sa na velikansko drevo in se potem spuščali naprej po vejah od drevesa do drevesa.

Na čudežen način so dospeli pred veliko ravnino, na kateri se je pasla številna čreda slonov, a sredi nje čisto bel slon.

Kako je deček s pomočjo obeh opic odvedel belega slona iz srede njegovih stražnikov in na kak način ga je udomačil, to si niti najpametnejši siamski starci niso mogli razložiti.

Pripoveduje se, da je neki dan prišel po cesti v glavno mesto dežele ogromen bel slon, na njem sta pa sedela Mome-Čau Laksna Lert in njegova prijateljica, opica Nunu.

Laksna Lert je imel prekrasen plašč, ves obšit z dragimi kamni, na glavi pa je imel krono v obliki pagode.¹

V starih siamskih rokopisih stoji pisano, da je bil ves slon pokrit z demanti in sicer tako na gosto, da je bilo komaj videti njegovo belo kožo. Od tod prihaja, tako pripoveduje pravljica, bogastvo siamskih kraljev, ki so, kot je znano, najbogatejši na svetu.

In tako je postal Mome-Čau Laksna Lert prvi kralj siamski. Mala opica Nunu pa je ostala na kraljevskem dvoru, imela je celo majhen prestol poleg kraljevega.

Belega slona so pa častili v kraljevini kot svetnika. Slovesno so ga krstili in dobil je ime Fra-Žavetr-Gažadežna-Dilok. Zgradili so mu veliko svetišče, in ko je dobil mlade, so jih redili v svetišču in čistili so jih za svete.

Beli slon pa je prišel v siamski grb in tudi na siamsko zastavo.

Pruredil P. V. B.

¹ Pagoda je indijsko svetišče s koničasto streho.